

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Rok XXI – Wydanie 2, Luty 2019

Spotkanie jest darem

Słowo spotkanie ma bardzo prostą etymologię. Jest to kierunek ruchu, który eliminuje wrogi niuans domniemany w kontrze. Dlatego dosłownie oznacza to znalezienie się przed ...

Pierwsze spotkanie jakiego doświadcza osoba ludzka to życie. W życiu człowiek odkrywa pierwszy dar, światło Tego, który porusza się w kierunku osoby, aby uczynić ją uczestnikiem Bożego stworzenia. Od narodzin tej osoby jest bezwarunkowym bohaterem spotkania jako daru.

Ten dar pozwala każdej osobie ludzkiej rozpoznać obecność Stwórcy w twarzy, uśmiechu, spojrzeniu, działaniu lub w pięknie stworzenia. W każdej małej manifestacji, w każdym pozornie banalnym niuansie świata. Ponieważ wszystko, co istnieje, jest dane przez cud Ducha Bożego, który dał człowiekowi to, co jest największym i najbardziej absolutnym darem, wiarą.

Dla nas, chrześcijan, spotkanie wzbogaca się o głęboką łaskę tajemnicy Wcielenia. Od tego momentu chrześcijanin żyje dla poszukiwania obecności Chrystusa w świecie, w ciągłym napięciu spotkania, które może zmienić jego serce.

W ten sposób autentyczne spotkanie z drugim, uruchamiające proces duchowy, generuje wzrost. W takim procesie Bóg objawia się jako trudna obecność, aby otworzyć ścieżkę dla nas. Bóg idzie przed nami, aby pozwolić nam wąpić, pozostając stabilnym w pewności Boskiego uścisku - widocznego uścisku w spotkaniu między kulturami, różnymi opiniami, kolorami i głosami. W ten sposób spotkanie staje się porównawczym i pełnym miłości narzędziem zdolnym oświecić duszę i uczynić ją gotową na przyjęcie daru - daru, który jest znakiem i znakami. Ten dar przemienia nas i sprawia, że jesteśmy zdolni do oglądania mostu, który zostanie przekroczony, aby dotrzeć do Boga, do Ojca, do Bożej dobroci, do Bożej wielkoduszności, do nieskończonego piękna Boga.

My, Adoratorki, czujemy się integralną częścią tego procesu, który prowadzi do spotkania, do porównania, do akceptacji, aby dać, ale przede wszystkim, aby być w stanie zachować czujność i kontynuować rozpoznawanie obecności Boga w znakach czasów.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

- ◇ Spotkanie jest darem

Przeźren Zarządu Generalnego

- ◇ Międzszakonny Koncert Objawienia Pańskiego – 6 stycznia

Ze Świata ASC

- ◇ Aktualności z Liberii
- ◇ Wioska Nadziei
- ◇ Navodaya - Mysuru
- ◇ Zimowe Pogotowie

Spis

1	◇ Pokojowa demonstracja przed kościołem św. Józefa w Rankweil, Austria	7
	Przeźren JPIC/VIVAT	
	◇ Pomoc prawna	8
2	◇ Na Twoje Słowo ... Miłość przed drzwiami	9
	W Zgromadzeniu	
3	◇ Kalendarz uroczystości z okazji 185 rocznicy założenia	
4	Zgromadzenia	10
5	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	11
6	◇ Urodziny: Świętujmy życie	11
	◇ Wróciły do Domu Ojca	11

Międzyzakonny koncert Objawienia Pańskiego: 6 stycznia

Od lat tradycją w Generalacie jest organizowanie międzyzakonnego koncertu bożonarodzeniowego, aby świętować Boże Narodzenie za to, czym jest naprawdę, przyjęciem Dzieciątka Jezus, który czyni nas wszystkich synami i córkami tego samego Ojca.

Tego roku koncert po południu 6 stycznia był zatytułowany, „**Objawienie Pańskie - noc miłości, podążając za gwiazdą**”.

W pełni wyraża znaczenie tego wydarzenia, widzialnej manifestacji Boga przez światło. Wyraża On Swoje przyjście na świat, dzięki czemu osoba ludzka może uchwycić przebłysk światła i uczynić go narzędziem do śledzenia swojej ścieżki, czując się ogarniętym nieskończoną miłością Dzieciątka Jezus.

Był dzieckiem, które przez swoje narodziny oświeciło stworzenie, dając nowe życie ludziom na świecie i nowe pożywienie, wiarę.

W obliczu świętego nowo narodzonego dziecka osoba ludzka czuje się odnowiona, oświecona i prowadzona w swojej ciemności. Jego duch, podobnie jak u Mędrców, ufał, że Gwiazda świeci w nocy, aby doprowadzić ich do pełni uczucia, które umiłował Pan.

Dzieciątka Jezus otworzyło swoje małe ramiona, aby objąć świat wiecznym pięknem Jego miłości, aby także oświecić najbardziej ponure serca, aby przemienić ciemność w nadzieję - nadzieję, że będą mogli napotkać Objawienie.

Bóg objawia się ludzkości przez Syna, który stał się ciałem dla całej ludzkości.

W rzeczywistości każda osoba szuka światła - światła, które Jezus przyniósł na ziemię, aby

mógł prowadzić dusze i odkryć Jego obecność. Ta Obecność jest ukryta w każdym dniu, w którym żyjemy, w naszej modlitwie i naszym pragnieniu wyjścia poza mrok, ponieważ w rozprzestrzenianiu światła wylewa także Jego ciepło, Jego nieskończoną i bezwarunkową miłość.

Temat został zorganizowany w ramach koncertu z tekstem napisanym przez s. Nadię Coppa i przeplatany bożonarodzeniowymi pieśniami wykonywanymi przez różne grupy kongregacji obecnych na tym wydarzeniu oraz chór Adoraterek prowadzony przez s. Toni Longo na organach i s. Marcia Kruse na gitarze. Jednym z najbardziej poruszających momentów było wysłuchanie chóru dziecięcego z parafii Narodzenia w reżyserii pani Lietty; podziwiany był również taniec w wykonaniu Jessiki i Marco, dwóch tancerzy i naszych współpracowników. Poza tym Siostry z Tanzanii i Beninu śpiewały tradycyjną kołysankę Dzieciątka Jezus, która zabrała nas do afrykańskich rytmów i scen Bożego Narodzenia.

Nasze indiańskie ASC wykonały taniec adoracji Dzieciątka Jezus, Syna Bożego.

W pogodnej i głęboko poruszającej atmosferze parafianie, nasi przyjaciele obecni i zgromadzenia zakonne, którzy przybyli na ten pokaz, radowali się, modlili i wyrazili wdzięczność na koniec. Światło umieszczone pośrodku ołtarza zostało ukazane poprzez uczestnictwo, miłość, radość z dzielenia się tym wydarzeniem, które dało nowe życie światu.

Koncert zakończył się wymianą życzeniami świątecznymi i przyjęciem.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Aktualności z Liberii

Dzięki hojności ofiarodawców z USA, mogliśmy kupić podręczniki na wszystkie zajęcia w szkole św. Patryka (wydane przez rząd, ale można je kupić tylko w prywatnych szkołach). Wyobraź sobie, że próbujesz uczyć czytania 30-tu uczniów drugiej klasy, gdy tylko cztery książki są dostępne. Dotyczyło to wielu przedmiotów. Spędziłam dużo wolnego czasu na stęplowaniu pieczęcią szkolną i numerowałam je. Kupiliśmy 50 książek dla każdego przedmiotu (matematyka, język angielski, nauka, literatura i nauki społeczne dla klas 5-9) i książki do czytania dla klas 1-5 (na każdą klasę przypada sześć, po jednej dla każdego sześciotygodniowego okresu). Wystarczająco dużo książek w każdym przedmiocie, aby każdy uczeń mógł go mieć po powrocie do szkoły. Pozostałe zostaną przygotowane, gdy tylko pozwoli na to czas.

Studenci płacą kaucję za wypożyczenie książki na rok. Jeśli ją stracą lub zniszczą, muszą zapłacić cenę książki. Wyzwanie polega teraz na nakłonieniu rodziców do złożenia depozytów. Administracja i kadra są bardzo wdzięczni za ten prezent, który dotarł na czas Świąt Bożego Narodzenia. Wciąż mówię im, aby modlili się za ofiarodawców. Zajęcia zostały wznowione 7 stycznia.

Siostra Zita wyjechała 9 stycznia do Monrowii i do Schaan na pięć tygodni. Nie znalazłam nikogo, kto mógłby być wolny na tydzień lub dwa, więc zrobię to solo. Semestr kończy się 8 lutego, a ja będę miała testy i ocenę, abym była zajęta plus praca nad listą zakupów dla Monrowii - czas uzupełnienia spiżarni, gdy kupujemy kartony rzeczy. Kierowca biskupa pojedzie, a my pojedziemy w tygodniu 10 lutego.

Jeszcze jedna rzecz do zanotowania. Senator obecnej kadencji dla Liberii pochodzi z Wielkiej Cess. Ludzie tutaj są tacy dumni z niego. Jego ojciec został następcą S. Raphaela Ann; Senator Chie jest absolwentem St. Patrick's. Przyjechał na 10 dni zwiedzania wsi w swoim hrabstwie i pozostał na Święta Bożego Narodzenia. W trzecią niedzielę Adwentu poprosił o Eucharystię dziękczynną. Obecni byli dwaj ministrowie metodystyczni i urzędnicy samorządowi. Było uroczyste i modlitewne oraz dał świadectwo wobec ludzi, którzy go znali,

że Bóg był i jest niezbędną częścią jego życia.

Błogosławionego i szczęśliwego Nowego Roku dla wszystkich z wdzięcznością za wasze e-maile i opiekę podczas wakacji i, oczywiście, wasze modlitwy. Proszę też, módlcie się za dobroczyńców naszej służby tutaj.

S. Therese Wetta, ASC

S. Therese i Veronica

S. Zita z
Therese i Veronica

Wioska Nadziei

Po wizycie Siostry Nadii Coppa, Bridget Pulickakunnel i Manuela Nocco w Tanzanii oraz pracy organizacyjnej w Wiosce Nadziei, region Tanzanii podzielił się, wysyłając czytelnikom dwuczęściowy tekst: historyczną podróż i projekt Wioski poprzez narrację s. Rosaria Gargiulo, ASC.

Wioska Nadziei jest instytucją stworzoną przez Misjonarki Siostry Adorarki Krwi Chrystusa w 2001 roku, poprzez sen Siostry Marii Rosaria Gargiulo, ASC. Powodem i celem takiej instytucji było stworzenie miejsca akceptacji dla dzieci Sierot obojga rodziców dotkniętych wirusem HIV. Głównie pochodzą z regionów Singida, Dodoma i Morogoro, ale także z innych regionów, jeśli miejsce jest dostępne.

Następnie został zarejestrowany jako Dom Dziecka w dniu 1 stycznia 2002 r. przez komisarza ds. Opieki społecznej. Po otrzymaniu wszystkich pozwoleń pierwszych troje dzieci zostało przyjętych do instytucji w dniu 17/8/2002, oficjalnego dnia otwarcia instytucji. Tylko dzieci wysłane do nas przez Opiekę Społeczną różnych Regionów są akceptowane w Instytucji. Projekt składa się z trzech części;

Pierwsza Część: i) Fizyczne struktury Wioski Nadziei niezbędne do przeprowadzenia Misji;

- 12 mieszkań rodzinnych, w których przebywają dzieci osierocone.

- Ambulatorium

- Laboratorium medyczne do dokładnej analizy wartości krwi, w tym liczby CD4, miana wirusów, pełnej morfologii krwi z profilami różnicowymi i chemicznymi.

- Przedszkole, szkoła podstawowa i średnia kształcąca dzieci z HIV / AIDS, które mieszkają w Wiosce Nadziei i zdrowe dzieci żyjące w okolicy.

- Centrum przyjmowania kobiet w ciąży z HIV / AIDS, gdy są poddawane terapii antyretrowirusowej i kształcą się w zakresie ochrony nienarodzonego dziecka przed zakażeniem wirusem HIV.

- Budynek administracyjny i Dom Sióstr, który jest centralą zarządzania Projektu Wioska Nadziei.

- Stodoła, w której hodowane są krowy mleczne, drób i różne zwierzęta hodowlane, aby utrzymać odpowiednie ilości odżywczego pokarmu dla dzieci i personelu Wioski Nadziei.

ii) Powitanie wszystkich dzieci z HIV / AIDS, które zostały osierocone lub opuszczone, stanowi integralną część projektu od samego początku. Dzieci mieszkają w mieszkaniach rodzinnych z rodzicami adopcyjnymi dla dwunastu dzieci „rodzeństwa”. Mieszkania zostały zaplanowane dla 109 sierot i 12 par rodziców, ale duża liczba dzieci osieroconych HIV / AIDS wokół nas zmusiła nas do

osiągnięcia liczby 163.

Wioska Nadziei oferuje tym sierotom z AIDS, które są nosicielami HIV / AIDS, skoncentrowane na rodzinie, wychowawcze środowisko, terapię przeciwtretowirusową, odpowiednie leki, laboratoria i personel medyczny w celu leczenia oportunistycznych infekcji i innych chorób powszechnie związanych z HIV i w dzieciństwie, dobrze zbilansowane posiłki ich unikalne potrzeby żywieniowe oraz wsparcie psychologiczne i duchowe, umożliwiające im rozwój i prosperowanie pomimo wyzwań.

Druga Część: „Program Informacyjny”

Druga część Wioski Nadziei jest rozszerzeniem powyższego planu na dodatkowe 400 dzieci HIV / AIDS pozytywnych i członków rodziny HIV / AIDS pozytywnie żyjących w bezpiecznych, akceptowalnych sytuacjach w pobliżu Wioski Nadziei lub w rejonie Dodoma. Sieroty z rozszerzonym wsparciem dla rodziny są również obsługiwane przez program pomocy zewnętrznej. Pacjenci leczenia są terapią przeciwtretowirusową w warunkach domowych po stwierdzeniu, że mają troskliwych, odpowiedzialnych i zaangażowanych opiekunów.

Trzecia Część: Bezpieczne Macierzyństwo

Trzecią częścią „Wioski nadziei” jest ochrona życia matki z AIV / AIDS poprzez leczenie jej antyretrowirusową terapią, zapobieganie przenoszeniu HIV / AIDS na nowonarodzone dziecko i służenie całej rodzinie poprzez zapewnienie nieformalnej edukacji podczas jej leczenia w „Wiosce Nadziei”. Kobiety te są monitorowane w czasie ciąży i otrzymują odpowiednie leczenie i edukację w warunkach ambulatoryjnych. Kobiety należące do kategorii wysokiego ryzyka są przyjmowane do Wioski Nadziei na bardziej intensywny kurs leczenia na kilka tygodni przed planowaną datą porodu i pozostają przez około trzy miesiące po porodzie.

Krótką historią Wioski Nadziei podana przez s. Rosaria Gargiulo, ASC, podczas Kapituły Regionalnej.

Navodaya - Mysuru

Mamy 95 Sanghas (Sanghas oznacza grupy Samopomocy) w 25 wioskach i pracujemy nad rozwojem kobiet poprzez te Sanghas. Współpracujemy z organizacją Karnataka Health Promotion Trust (KHPT) na rzecz dobrostanu rodzin HIV / AIDS. Udzielanie im ekonomicznej pomocy dla środków do życia i moralnego wsparcia, aby zachęcić ich do zmierzenia się z rzeczywistością życia.

Posiadamy 10 ośrodków nauczania w 7 wioskach, aby poprawić edukację dzieci w rządowych szkołach. W każdym z ośrodków zorganizowaliśmy Parlament dla dzieci, aby uczyć ich metody partycypacyjnej i odpowiedzialności w wypełnianiu swoich

obowiązków.

W wioskach jest sporo wdów, więc widziałyśmy potrzebę ich wsparcia, zorganizowaliśmy grupę wdów, która obejmuje 65 wdów, a my wspieramy ich szkoleniami i wspieraniem finansowym poprzez pożyczki.

Prowadzimy szkolenia w zakresie krawiectwa i komputera dla wdów, dziewcząt, kobiet i studentów rezygnujących z nauki. Aby pomóc im stać samodzielnie przez samozatrudnienie.

Mieliśmy szkolenie w zakresie rozwoju osobowości dla studentów NTC i pracowników Navodaya oraz studentów krawieckich. S. Celine, radna prowincjalna klasztoru Aradhana, Bangalore była pomocną osobą.

2 października obchodziliśmy urodziny Mahatmy Gandhiego, w tym szczególnym dniu zorganizowaliśmy wystawę sztuki i rzemiosła studentów NTC. Studenci wykonali wspaniałe wyroby z odpadów.

1 listopada obchodzono Kannada Rajyotsava, w tym dniu gromadziliśmy dzieci adoptowane. Były gry, rysowanie, modelowanie gliny, test pamięci, quiz przeprowadzono dla dzieci.

11 listopada Dzień Dziecka i Deepavali (jedno z najważniejszych hinduskich obchodów w październiku lub listopadzie, symbolizujące

zwycięstwo dobra nad złem i zwane „świętem światła”) obchodzono z 200 uczniami centrów nauczania Centrum Społecznego Navodaya (dzieci z wiosek). Mieliśmy konkursy kulturalne. Taniec, skecze i śpiew piosenek. Zwycięzcom konkursów rozdano nagrody.

21 grudnia obchodziliśmy Boże Narodzenie z dziećmi z wiosek, które uczęszczają na bezpłatne lekcje. Dzieciom bardzo podobała się ta uroczystość.

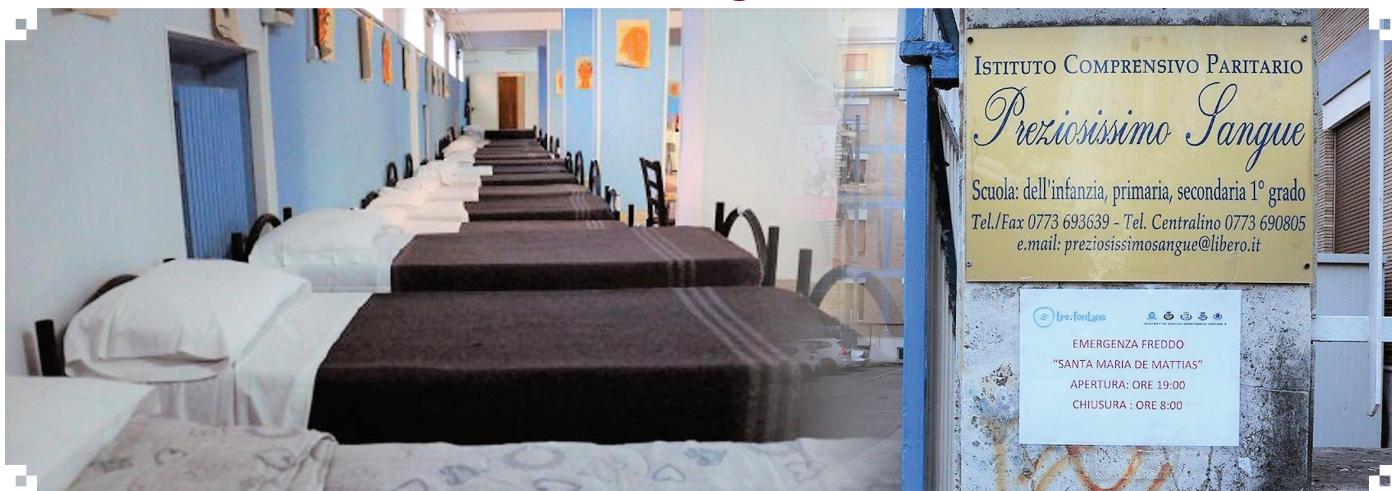

Ś n i m y marzenie, które śniła Maria. W

pewien sposób spełniamy marzenie św. Marii De Mattias, poprzez nasze szerokie i duże działania. Dziękuję członkom mojej wspólnoty za ich cenne wsparcie, współpracę i aktywny udział w każdej z naszych działalności. Razem jesteśmy w stanie dotrzeć do osób deptanych, zwłaszcza kobiet i dzieci z tych miejscowości. Dziękujemy Bogu za wszystkie błogosławieństwa, którymi On nas obdarza. Niech Jego miłość, troska i imię zostaną uwielbione przez naszą obecność wśród tych biednych ludzi.

S. Jaicy Karukuttikaran, ASC

Zimowe Pogotowie

Zimowe Pogotowie Ratunkowe i Internat Zimowy zostały oficjalnie zainaugurowane 6 grudnia 2018 r. wraz z s. Nicla Spezzati, Przełożoną Regionalną ASC; Damiano Coletta, burmistrzem Latiny; Patrizia Ciccarelli, radną odpowiedzialną za opiekę społeczną i bp Mariano Criociata. Pomoc jest świadczona w byłym budynku Instytutu Krwi Chrystusa przy ulicy Maj XXIV w Latina.

Struktura zapewni przyjęcie około sześćdziesięciu potrzebujących ludzi i będzie otwarta każdego zimowego wieczoru, zaczynając od godziny 19:00 do rana. Goście w internacie pochodzący z obrzeży społeczeństwa znajdą ciepłe miejsce, w którym mogą spędzić noc, znaleźć łazienki i prysznice, a rano zjeść śniadanie.

Projekt ten stał się możliwy dzięki współpracy z Three Fountains Social Cooperative grupy Lascina. Miasto Latina przyznało im tę usługę w drodze publicznego przetargu. Współpracuje z komendą policji miejskiej i z siostrami, które są gotowe zaoferować gościnę i uśmiech.

W dniu wielkiej inauguracji wszyscy uczestnicy byli podekscytowani faktem, że realizacja projektu kręci się w „otwartym kościele”, ponieważ widzi zaangażowanie entuzjastycznych Adoratorek Krwi Chrystusa i instytucji politycznych wrażliwych na dzisiejsze problemy. Takie są słowa burmistrza: „W przeszłości mówiliśmy o prawach człowieka; dzisiaj robimy coś konkretnego, inaugurując strukturę gościnności dla ostatnich.”

Wśród starszych siostrzy była wielka radość, że inicjatywa ta jest doskonałą okazją do modlitwy za tych, którzy przychodzą i odchodzą z Instytutu,

i towarzyszenia niepewnym i niespokojnym ścieżkom tych, naszych mniej szczęśliwych braci i siostr.

S. Emma Zordan, ASC

Pokojowa demonstracja przed kościołem ś. Józefa w Rankweil, Austria

W dniu 25 listopada 2018 r. przed kościołem św. Józefa w Rankweil w Austrii odbyła się pokojowa demonstracja, aby zwrócić uwagę chrześcijan na potrzebę opieki nad uchodźcami i imigrantami. Ksiądz, który ją zorganizował, ks. Wilfried Blum, przyjaciel ASC regionu Schaan, wspominał w swoich uwagach, że witraże, stworzone przez artystę Jutza Waldnera z Południowego Tyrolu, nadają biblijny sens tej aktualnej potrzebie świata. Jedno z okien przedstawia ucieczkę Świętej Rodziny do Egiptu w związku z poszukiwaniem dziecka przez Heroda (Mt 2, 13-15). Święta Rodzina musiała uciec do dalekiego, obcego kraju, stając się uchodźcami. Dopiero po śmierci króla Heroda mogli wrócić do domu - pragnienie wielu uchodźców, wtedy i teraz.

Blum zauważył także, że Biblia jest pełna opowieści o ludziach, którzy są w biegu i jak Bóg przychodzi im z pomocą. Powiedział, że zgodnie z Księgą Wyjścia (22:21) jest jeden wniosek dla ludzi dobrej woli, jeśli chodzi o kwestie uchodźców: „Nie krzywdź cudzoziemca, ani go nie uciskaj, albowiem byłeś cudzoziemcem w

Egipcie”. Księga Kapłańska (19: 33-4) stwierdza: „Kiedy cudzoziemiec przebywa wśród was w waszej ziemi, nie krzywdź go. Cudzoziemiec przebywający w twoim otoczeniu musi być traktowany jak twój rodowity mieszkaniec. Kochajcie ich jak siebie, bo byliście obcokrajowcami w Egipcie. Jestem Panem, waszym Bogiem.” Nie wolno nam zapominać słów Jezusa o Sądzie Ostatecznym, według których będziemy sądzeni, o dziełach miłosierdzia: „...byłem przybyszem i przyjęliście mnie...” (Mt 25,35)

N a s z e zaangażowanie jako „ludzi dobrej woli”, jak powiedział nam Blum, jako chrześcijan, to nie zamykać oczy, ale przyjąć naszą odpowiedzialność za imigrantów i uchodźców, traktując ich jak ludzi i solidaryzując się z nimi w ich poszukiwaniu wolności i spokojnego życia. Wszystko inne byłoby zdradą naszych żydowsko-chrześcijańskich korzeni.

S. Maria Hammerer, ASC

Pomoc prawna

Moje doświadczenie bycia głosem pozbawionych prawa głosu

Jako nowicjuszka natknęłam się na piękny artykuł napisany przez siostrę zakonną, która była świetnym prawnikiem pomagającym wielu bezradnym ludziom, szczególnie tym, którzy nigdy nie mieli wstępu do bramy sądowej, ponieważ nie mieli pieniędzy, by zapłacić prawnikowi, by walczyć o ich sprawiedliwość. Byłam bardzo zainspirowana przez te wspaniałe kobiety, które miały taką pasję i gorliwość, by pracować dla zdeptanych dzisiaj, którzy wciąż pozostają w ciemnościach i ta myśl została dzisiaj realizowana, gdzie przejęłam inicjatywę pomagając wielu kobietom, które doświadczają pomocy emocjonalnej, fizycznej i psychologicznej.

Nasiona wzrosły w wyniku mojego zainteresowania znalezieniem środków i sposobów, aby posunąć się naprzód w udzielaniu pomocy. Byłam zmotywowana do podjęcia podobnego zawodu, aby przekazać moją wiedzę poprzez bycie głosem dla osób bez głosu, szczególnie kobiet cierpiących z powodu przemocy domowej, zła w życiu małżeńskim, systemu posagowego i molestowania seksualnego.

Ciężko pracowałam, zależało mi na ukończeniu studiów prawniczych. Dzisiaj zajmuję się głównie sprawami związanymi z kobietami, przemocą w rodzinie, okrucieństwem, problemami rodzinnymi i walczeniem o sprawiedliwość lub wskazuję na

niesprawiedliwość kobiet i sprawy dotyczące praw kobiet w zakresie własności przodków. Jako religijny prawnik staram się pomóc ludziom, znajdując miejsce dla dzieci, które cierpią w rodzinie z powodu zerwanych relacji rodziców. Moi klienci bardziej ufają mi, ponieważ jestem siostrą zakonną. Teraz używam wiedzy prawniczej, aby pomóc ludziom, zwłaszcza kobietom, dochodzić swoich praw i chronić ich przed wyzyskiem.

Prowadzę także program edukacji prawniczej w różnych miejscach, takich jak centra społeczne, poprzez edukację o prawach kobiet, wdów, dzieci. Uczę je również, jak złożyć wniosek FIR (pierwszy raport informacyjny i zarejestrować sprawę) i przekazać je do właściwego urzędu, aby dojść do rozwiązania problemu. Miałam również okazję przeprowadzić godzinne warsztaty dla kobiet na temat „Molestowanie seksualne w miejscu pracy”.

Będąc prawnikiem zakonną, mogę rozszerzyć moją służbę na ludzi, którzy są biedni, potrzebujący i wyzyskiwani, zwłaszcza grupom kobiet. Doceniam również okazję i wsparcie ze strony zgromadzenia i wspólnoty, aby owocnie wykonywać zawód prawnika. Św. Maria De Mattias, nasza Założycielka, która była oddana ubogim i niewiastom, jest inspiracją i wzorem do naśladowania i wzorem dla mojej profesji jako osoby konsekrowanej.

Nadszedł czas, w którym kobiety muszą walczyć o swoją pozycję społeczną, przeciw małżeństwom dzieci, systemom posagowym, molestowaniu seksualnemu i przemocy domowej.

Patrząc wstecz, dziękuję Bogu za to, że dał mi taką możliwość zrobienia czegoś innego dla ludzi, być głosem pozbawionych głosu.

S. Shiny Kayyaniyil, ASC - adwokat

Na Twoje Słowo... Miłość przed drzwiami

Adoratorki podejmują proces Transformacji i odnawiają się ogniem naszego charyzmatu, ogłaszają Moc Krwi Chrystusa dla wszystkich, których spotykamy (Akta KG 2017).

W styczniu 2018 r. miałam okazję wraz z s. Nadią odwiedzić Parafię Narodzenia Najświętszej Maryi Panny, gdzie służy się potrzebującym i gasi ich głód i pragnienie. Patrząc na rzeczywistość tych ludzi, którzy byli obecni, moje oczy były otwarte, serce było wrażliwe i byłam zdumiona, widząc wszystkie typy ludzi czekających na posiłek. Rozmawiałam z kilkoma osobami i dowiedziałam się, że są uchodźcami i migrantami z różnych części świata. Większość z nich jest pozbawiona schronienia, pracy i jedzenia. Niektórzy z nich stracili całą swoją przynależność i ukochanych, niektórzy uciekli ze swoich krajów z powodu wojny i klęsk żywiołowych, niektórzy z nich są zagubieni psychicznie z powodu sytuacji, które zdarzyły się ich życiu itp.

Zadałam sobie pytanie, dlaczego wybrałam konsekrowane życie zakonne? Czy to dla mojego bezpieczeństwa, czy dla miłości Boga i dla Jego ludu? Przemiana dokonała się w moim sercu, aby wyjść poza moje drzwi. Szukałam pomocy Ducha Świętego i odważyłam się stawić czoła wyzwaniom. Moimi wyzwaniami były ... Byłam ograniczona miejscowym językiem, nowymi twarzami ludzi, żywnością i kulturą. Ale w każde poniedziałkowe i czwartkowe popołudnie jest energia i entuzjazm, które doprowadzają mnie do parafii. Podziwiałam ducha i gorliwość wolontariuszy, którzy karmią wszystkich tych głodnych, którzy są u naszych drzwi. Przy różnych okazjach mogłam uczyć się od nich Wartości Królestwa jak: Miłość, Sprawiedliwość, szacunek dla każdej osoby, troska o tydzień i wykluczonych, dzielenie się, solidarność, przebaczenie, pokój itd. Pewnego dnia pamiętam człowieka o imieniu Daniel który był pijany i krzyczał na innych,

mówiąc wulgarnym językiem i źle zachowując się itd. Po prostu obserwowałam postawę wolontariuszy. Wszyscy byli bardzo łagodni, całkiem współczujący i próbowali słuchać i rozumieć, czego tak naprawdę chciał. To była dla mnie niespodzianka. Fragment Biblii odbija się echem w moich uszach i sercu.

„Bo byłem głodny, i daliście mi jeść; byłem spragniony, i daliście mi pić; przybyszem byłem, a przygarnęliście mnie; nagi - a odzialiście mnie; zachorowałem, i odwiedziliście mnie; znalazłem się w więzieniu, a przyszliście do mnie”. (Mt 25, 35-36) Niosę te słowa Jezusa w moim sercu, aby im służyć i mam doświadczenie z góry z Jezusowym rozmnożeniem chleba i ryb. Tysiące ludzi jadło i byli zadowoleni, a wiele toreb pozostało w równowadze. Za każdym razem przychodzi po jedzenie 400-500 osób. Jedzenie jest podawane obficie. Za tymi cudownymi dziełami stoi wiele hojnych serc i rąk.

Cokolwiek robicie swoim najmniejszym braciom, mnie czynicie. Tak do mojego umiłowanego Jezusa. Pozostaję zawsze wdzięczna Bogu, ponieważ jestem dla Niego cenna i pobłogosławi mnie obficie.

Współpracować z Chrystusem w dziele odkupienia

Kalendarz uroczystości z okazji 185 rocznicy założenia Zgromadzenia

2019 – 2020

- * *1-4 marca 2019 – Zarząd Generalny*
- * *4 kwietnia 2019 – CIS*
- * *4 maja 2019 – Brazylia*
- * *4 czerwca 2019 – Indie*
- * *4 lipca 2019 – Argentyna, Boliwia e Hiszpania*
- * *4 sierpnia 2019 – Polska*
- * *4 września 2019 – Schaan*
- * *4 października 2019 – Tanzania*
- * *4 listopada 2019 – Stany Zjednoczone*
- * *4 grudnia 2019 – Zagrzeb*
- * *4 stycznia 2020 – Korea i Filipiny*
- * *4 lutego 2020 – Włochy i Gwinea Bissau*
- * *4 marca 2020 – CIS*

1-3 lutego – Obchody Triduum przed uroczystością św. Marii De Mattias

4 lutego – Obchody uroczystości św. Marii De Mattias

23-24 lutego – Zjazd USMI na temat: "rodzina i szkoła dla wychowania i towarzyszenia młodzieży," będzie uczestniczyć S. Nadia Coppa

**Urodziny:
Świetujmy życie**

30

S. Sarah Harbaugh 23/02/1989 USA

60

S. Lucja Lis 07/02/1959 Wrocław

70

S. Giuseppina Debiase 26/02/1949 Włochy

S. Anna Maria Vissani 13/02/1949 Włochy

S. Paula Antolović 25/02/1949 Zagrzeb

S. Kochuthresia Akkunnath 20/02/1949 Indie

80

S. Filomena D'Andrea 07/02/1939 Włochy

S. Mathild Frick 14/02/1939 Schaan

Wróciły do Domu Ojca

06/01/2019 **S. Mary Matthew Janciar** USA

06/01/2019 **S. Mary John Goles** USA

06/01/2019 **S. Dominika Lanz** Schaan

09/01/2019 **S. Assuntina Colantoni** Włochy

12/01/2019 **S. Ann Connolly** USA

14/01/2019 **S. Helen Panci** USA

29/01/2019 **S. Geltrude Valletta** Włochy

Wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...
Lena, Peru

Miesięcznik informacyjny
prowadzony przez
Adoratorki Krwi Chrystusa
Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny
Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXI, Wydzanie 2, Luty 2019

Komitet redakcyjny
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Mimma Scalerà, ASC

Tłumaczenie:
S. Klementina Barbić - chorwacki
S. Betty Adams - angielski
S. Martina Marco - kiswahili
S. Bożena Hulisz - polski
S. Clara Albuquerque - portugalski
S. Miriam Ortiz - hiszpański
S. Lisbeth Reichlin - niemiecki